käis töitö. Tüdrik istnud maha ja aka-
nud ikma. Otsustu tüdarõõl lähmud jällee
endist mooda Kamaeruke lahti ja tuttavo
võõrasmees astnud sisse. „Tänane öö on
sul veel kedrata," ütelnud ta. Ku kunin-
gas ommen ommuku need õled jälle kulla
muudetue näeb, siis võtab ta sind omale
naese, sest sul päräst on sul poeg. Juba se poeg
mulle, siis muudan ma veel pekord need õled
kullas. Ei täeda ja minu tahtmest, siis
lääb kuningas sind ommen ärä tappa."
Tüdrik mõtelnud, et ega annab ääd nõuu ja
aasta on piikk — ja ütelnud siis mehe waatu:
„Pünatku siis sinu tahtmest mööda!" Otsagu
wäält olnud sinna õlge kallal, mis ka selm
pilk kullas olnud muudetue. Teisel ommu-
kul tulnud kuningas jälle waatama, sai nu
kulla ärä wiia ja wõtnud tüdriku omale
naese. Otsast lähmud möödа ja siis ol
kuninga emandal wanamehe ette kuulutust
möödа poeg.

Mitk rahwas olnud rõõmus ja kuningako-
jas pidu suurt pidu. Mõtelt aastnud ukselävele
tuulmata mees sisse, lähnud laest ällegi
ja öelnud: „Tahan oma tõotust täita ja selle
lapse ära wiia!" Lapse wanemad ja mitk
rahwas kohkunud ärä ja akanud wõõ-
rast palumа, et ta lapse alles jätäs, selle aga
naarnud ja ütelnud: „Ei kül! Kui te ärä
ütlete, mis mu nimi on, siis jääga poiss
minagi päälest siiä. Omanen tulen ma
wisti!" Kuningas lasknud teise päewas
peratu ja nimesid oma majasse kutsu ja ku-
sknud sellelt, kis ärä ütleb, mis wõõra nimi
on, poole kuningriikiandа. Lapse tahtja tul-
nud jälle esimesel ajal ja müid kaguud
rahwas talle kõikjaguselt nimesidelle, aga
wõõras ütelnud iikka: See ei ole minu nimi!
Nimeti pole nimesid ännum ühtegi nime
täädnud. Wõõras tahtnud nüüd lapse jälle
ärä wiiä, aga kuningas palunud weel